

Књига пророка Данила — сто четрдесета

Последње обећање: откривање улоге Илије пре дана Господњег

Jeff Pippenger

2024-03-16

Последње обећање Старога завета јесте да ће, пре великог и страшног дана Господњег, доћи Илија.

Сетите се закона Мојсија, слуге мојега, који му заповедих на Хориву за свега Израиља, са уредбама и судовима. Гле, ја ћу вам послати Илију пророка пре него што дође велики и страшни дан Господњи; и он ће обратити срце отаца к синовима, и срце синова к оцима њиховим, да не дођем и ударим земљу проклетством. Малахија 4:4–5.

Илија који долази унапред „пред велики и страшни дан Господњи“ јесте појединачни весник, а такође и покрет повезан са поруком коју тај весник објављује. Стога је послани Илија сто четрдесет и четири хиљаде који не окушају смрт, као што представљају Енох и Илија. То су они који су подигнути као застава у време ускоро долазећег закона о недељи.

Илија последњег дана такође је био представљен Јованом Крститељем, али Јован није представљао сто четрдесет и четири хиљаде. Он је представљао оне који се придружују покрету и прихватају поруку весника последњег дана, који затим бивају погубљени од стране папства у часу кризе недељног закона, која започиње недељним законом што ускоро долази и окончава се када Михаило устане и папство дође своме крају, а никога не буде да му помогне.

Илија је представљен на гори Кармилу, а Јован је представљен у Иродовој гозбеној дворани. Та два историјска сведока поистовећују две групе Божјег народа последњих дана које су представљене у седмом поглављу Откривења. Сто четрдесет и четири хиљаде и велико мноштво одговарају гори Кармилу и Иродовој рођенданској гозби. Те две пророчке линије пружају поуздану тачку ослоња за пажљиво препознавање обележја осме главе, то јест оне која је од седам глава у седамнаестом поглављу Откривења, са довољно пророчких појединости да разјасне како и зашто последњи председник, који је осми председник, онај који је од седморице, постаје велики диктатор Сједињених Држава у последњим покретима шестог царства библијског пророштва.

При недељном закону остварује се троструки савез.

„Уредбом којом се, супротно Божјем закону, намеће установа папства, наш народ ће се потпуно одвојити од праведности. Када протестантизам пружи своју руку преко провалије да ухвати руку римске силе, када преко бездана посегне да се рукује са спиритизмом, када се, под утицајем овог троструког савеза, наша земља одрекне сваког начела свога Устава као протестантске и републиканске владавине, и обезбеди услове за ширење папских заблуда и обмана, тада можемо знати да је дошло време за чудесно деловање Сотоне и да је крај близу.“ Testimonies, volume 5, 451.

Ипак, у овој илустрацији постоји след, и тај след је предмет надахнуте Речи. То је догађај који се збива при указу, који је у једном смислу јединствен догађај, али је у ствари веома пажљив низ догађаја. При „указу“ Сједињене Државе престају да буду шесто царство библијског пророчанства, што значи да ту отпочиње седмо царство, али седмо царство се саглашава да преда своје царство звери. Када је лажни пророк поражен, аждаја заузима свој положај и одмах даје половину свога царства звери.

На гори Кармилу беше четири стотине и педесет Ваалових пророка, и четири стотине пророка гаја који су у Самарији јели за Језавељиним столом.

Стога сада пошаљи те сабери к мени свега Израилља на гору Кармил, и пророке Валове четири стотине и педесет, и пророке од гајева четири стотине, који једу за столом Језавељиним. 1. Царевима 18:19.

Илија поистовећује сукоб на гори Кармил као спор, не само око питања ко је био истинити Бог, него и да је то био спор око тога ко је био истинити пророк.

Тада Илија рече народу: „Ја, само ја, остадох пророк Господњи; а Валови пророци јесу четири стотине и педесет људи.“ 1. Царевима 18:22.

Када је Илијина жртва била спаљена огњем који је сишао с неба, он је потом својим сопственим рукама погубио четири стотине и педесет Валових пророка.

И Илија им рече: Похватајте Валове пророке; нека ниједан од њих не умакне. И похватише их; а Илија их одведе доле на поток Кисон и побѣди их онде. 1. Царевима 18:40.

Ваал је био лажно мушко божанство, а четири стотине пророка гаја, који су још увек били с Језавељом, једући за њеним столом у граду Самарији, били су пророци женског божанства, Аштароте. Женско божанство преживело је Илијино поклање пророка на гори Кармилу.

„Народ на гори простира се ничице у страху и страхопоштовању пред невидљивим Богом. Они не могу гледати у светлу, прождирућу ватру послану с Неба. Страхују да ће бити уништени у свом отпадништву и гресима. Једним гласом узвикују, који одјекује преко горе и са страшном разговетношћу се разлеже до равница испод њих: ‘Господ, он је Бог; Господ, он је Бог.’ Израел је најзад пробуђен и више није обманут. Они виде свој грех и колико су тешко обешчастили Бога. У њима се распаљује гнев против Валових пророка. Са ужаснутим страхом Ахав и Валови свештеници посматрали су чудесно показивање Јеховине силе. Поново се чује, у запрепашћујућим речима заповести, Илијин глас упућен народу: ‘Похватајте пророке Валове; нека ниједан од њих не умакне.’ И народ беше спреман да послуша Илијину реч. Похватили су лажне пророке који су их били завели и довели их до потока Кисона, и тамо је Илија, својом сопственом руком, погубио те идолопоклоничке свештенике.” Review and Herald, October 7, 1873.

Гора Кармил представља праслику скорог доношења недељног закона у Сједињеним Државама. Тада се подиже застава сто четрдесет и четири хиљаде (представљених Илијом). Ту се истински протестантски рог јасно показује у супротности са лажним протестантским рогом, који је у Самарији и једе Језавељину храну. Ту републикански рог, који је, водећи ка

гори Кармилу, постао рог и цркве и државе, долази своме крају као шесто царство библијског пророштва. Тада остају Ахав, и његов десетоструки народ, и Језавеља, која се крила у Самарији док је обедовала с отпадничким протестантима. Шесто царство је свршено, и тада долази дажд без мере.

На Иродовом рођенданском слављу, Илија, представљен Јованом Крститељем, налази се у римској тамници, очекујући избављење или смрт. Нема Валових пророка да изведу плес обмане, него само Салома, Језавељина кћи. Ирод и његови царски пријатељи опијени су вином Вавилона, јер његов рођендан такође представља недељни закон, а сви народи почели су да пију вино Вавилона 11. септембра 2001. године, много пре ускоро долазећег недељног закона.

И после овога видех другог анђела где силази с неба, који имаше велику власт; и земља се осветли од славе његове. И повика снажно јаким гласом, говорећи: Паде, паде Вавилон велики, и постаде пребивалиште демона, и тамница свакоме нечистоме духу, и кавез свакој нечистој и мрској птици. Јер сви народи пили су вино гнева блуда њезина, и цареви земаљски чинили су блуд с њом, и трговци земаљски обогатише се од изобиља раскоши њезине. Откривење 18:1–3.

Ова три стиха испунила су се када су велике зграде Њујорка, куле близнакиње, биле оборене Божјим додиром.

„Да ли сада долази реч коју сам наводно објавила да Њујорк треба да буде збрисан плимним таласом? То никада нисам рекла. Рекла сам, док сам посматрала велике зграде како се тамо подижу, спрат за спратом: ‘Какви ће се страшни призори одиграти када Господ устане да силно потресе земљу! Тада ће се испунити речи из Откривења 18:1–3.’ Цела осамнаеста глава Откривења представља упозорење о ономе што долази на земљу. Али немам посебну светлост у погледу онога што долази на Њујорк, осим што знам да ће једнога дана велике зграде тамо бити оборене окретањем и превртањем силе Божје. Из светлости која ми је дата, знам да је уништење у свету. Једна реч од Господа, један додир његове моћне силе, и ове масивне грађевине ће пасти. Одиграће се призори чију страхоту не можемо ни замислити.“ Review and Herald, July 5, 1906.

Скоро долазећи недељни закон представљен је другим гласом из осамнаестог поглавља Откривења, и он представља Ахавову гору Кармил, као и Иродову рођенданску гозбу. Иродијада, која је уједно и Језавеља, није присутна на Иродовој пијаној гозби, као што је и Језавеља била одсутна са горе Кармила. До недељног закона она је била заборављена током седамдесет симболичних година владавине звери из земље, шестог царства библијског пророштва. Када је Језавеља примила своју смртоносну рану 1798. и 1799. године, шесто царство (Сједињене Државе) отпочело је свој период као шесто царство библијског пророштва. Када се шесто царство оконча, тада се она враћа, почиње да пева своје песме и чини блуд са свим народима на земљи.

Њене песме блуда и вина пророчки су започете 11. септембра 2001, али то је једноставно било раздобље припреме, као што је било представљено тридесетогодишњим периодом од

508. до 538, када је први пут заузела престо. Све до недељног закона, када шесто царство бива погубљено рукама Илијиним, она је била скривена у Самарији. У том тренутку Јован Крститељ се држи у њеном затвору, очекујући или избављење или смрт.

Ирод и његови племенити пријатељи беху опијени вином Вавилона, када је Салома, кћи Иродијаде (Језавеле), извела свој крајње заводљиви плес, а Ирод испољава своје похотне и инцестуозне жеље. Он је потпуно опчињен сексуалним удварањима своје пасторке и нуди јој до половине свога царства.

И кад дође згодан дан, те Ирод о своме рођендану приреди гозбу својим велможама, војводама и првацима галилејским; и кад уђе кћи те Иродијаде, и заигра, и угоди Ироду и онима који сјеђаху с њим, цар рече дјевојци: Ишти од мене што год хоћеш, и даћу ти. И закле јој се: Што год заиштеш од мене, даћу ти, до по царства свога. А она изишавши рече матери својој: Шта ћу искати? А она рече: Главу Јована Крститеља. И одмах уђе журно к цару и заиска говорећи: Хоћу да ми одмах даш на тањиру главу Јована Крститеља. И цар се врло ожалости; али заклетве ради своје, и ради оних који сјеђаху с њим, не хтје је одбити. И одмах цар посла целата, и заповједи да донесе главу његову; и он отишавши посјече га у тамници, и донесе главу његову на тањиру, и даде је дјевојци; а дјевојка је даде матери својој. Марко 6:21–28.

Први глас из Откривења осамнаесте главе зачуо се 11. септембра 2001. године, а други глас се зачује при ускоро долазећем недељном закону. У историји представљеној у шестој глави Јовановог јеванђеља, први глас из 2001. године био је Христов глас који је обавештавао Своје ученике да морају јести Његово тело и пити Његову крв, јер је Он био истински Хлеб са Неба. Тај период је отпочео у Галилеји и завршио се прочишћавањем Његових ученика који су се одвратили од Њега у шестој глави Јовановог јеванђеља, у шездесет шестом стиху. Та историја је отпочела у Галилеји испитом у погледу исхране, а завршила се спровођењем жига звери, као што је то праобразно приказано бројем папиног имена, који је ШЕСТ, ШЕСТ, ШЕСТ. Галилеја значи „прекретница“, а 11. септембар 2001. године био је пророчка „прекретница“ (Галилеја), и Иродов рођендан био је у вези са вођством Галилеје. Почетни глас из осамнаесте главе Откривења, и завршни глас из Откривења 18, обоје су представљени Галилејом, која је прекретница.

„Поуке треба извући из историје прошлости; и пажња се на њих усмерава, да би сви могли разумети да Бог сада делује по истим начелима по којима је одувек деловао. Његова рука се види у Његовом делу и међу народима и сада, исто онако као што се видела од времена када је јеванђеље први пут било објављено Адаму у Едену.

„Постоје раздобља која представљају прекретнице у историји народа и цркве. У Божјем провиђењу, када наступе ове различите кризе, даје се светлост за то време. Ако се она прихвати, долази до духовног напретка; ако се одбаци, следе духовно назадовање и бродолом. Господ је у Својој речи открио продорно дело јеванђеља онако како се оно одвијало у прошлости и како ће се одвијати у будућности, све до завршног сукоба, када ће сатанске силе извести свој последњи чудесни покрет.“ Bible Echo, 26. август 1895.

Галилеја у 2001. години, и Галилеја у време ускоро долазећег недељног закона, означавају када се излива светлост позне кише. Године 2001. то је било одмерено изливање, али при другом гласу она се излива без мере, као што је представљено силним изливањем након што је Илија погубио Валове пророке, што се догодило на Иродовом рођенданском слављу. Иродов рођендан означава рођење седмог царства библијског пророштва, које непосредно следи после смрти претходног царства. Сједињене Државе почеле су да владају 1798. године, при смрти петог царства, а при смрти Валових пророка наступио је рођендан седмог царства. То седмо царство представљено је Ахавовим десетоструким северним царством, и Иродом, представником десетоструког северног царства паганског Рима.

И десет рогова које си видео на звери, они ће омрзнути блудницу, и опустошиће је и оголити, и јешће њено месо, и сажећи ће је огњем. Јер је Бог ставио у њихова срца да изврше вољу његову, и да се сложе, и да предају своје царство звери, док се не испуне речи Божје. И жена коју си видео јесте онај велики град, који царује над царевима земаљским. Откривење 17:16–18.

Ирод пристаје да испуни заклетву коју је дао Саломи, и да јој да главу Јованову, а његова заклетва била је представљена као до половине његовог царства. Десет царева Уједињених нација, упркос томе што мрзе блудницу, сагласни су да своје седмо царство предају осмој глави, која је од седам претходних глава. Они пристају на царство које је засновано на споју светске Државе, сједињене с њеном светском Црквом. Али тај брак је латински брак, а не енглески брак, јер је њихов брак представљен тако што „жена“ царује „над царевима“. У латинском браку породица задржава презиме жене, а не мужевљево, и име овог двоструког брака важан је елемент пророчке повести.

„Краљеви и владари и управитељи ставили су на себе жиг антихриста, и приказани су као аждаја која одлази да зарати са светима — са онима који држе заповести Божје и имају веру Исусову.“ Testimonies to Ministers, 38.

Наставићемо ово проучавање у следећем чланку.

Реч коју је Исаија, син Амосов, видео за Јуду и за Јерусалим. И догодиће се у последње дане да ће гора дома Господњег бити утврђена наврх гора и узвишена изнад хумова; и сви ће народи потећи к њој. И многи ће народи поћи и рећи: Ходите да идемо на гору Господњу, у дом Бога Јаковљевог; и учиће нас својим путевима, и ходићемо његовим стазама; јер ће из Сиона изаћи закон, и реч Господња из Јерусалима.... И у тај дан седам ће жена ухватити једнога човека говорећи: свој ћемо хлеб јести и своје ћемо хаљине носити; само да се зовемо твојим именом, да скинемо срамоту своју. У тај дан биће Младица Господња лепота и слава, и плод земаљски биће изврстан и красан онима који се избаве из Израилља. И догодиће се да ће се онај који остане на Сиону и онај који преостане у Јерусалиму звати свет, сваки који је записан међу живима у Јерусалиму: када Господ опере нечистоту кћери Сионских и очисти крв Јерусалимску из његове средине духом суда и духом спаљивања. Исаија 2:1–3, 4:1–4.